

V zastopstvu g. bana se je udeležil pogreba okrajni načelnik dr. Tekavčič. Zastopana je bila Trboveljska premogokopna družba, trboveljska občina, gasilci, vsi državni in samoupravni uradi. Brzljavo so žalje izrazil tudi predsednik senata g. dr. Anton Korošec. Med ogromno udeležbo vernikov ter šolske mladine z učiteljsvom so spremili rajnega na pokopališče. Od odprtem grobu so se poslovili od zemeljskih ostankov nezabnega gospoda laški g. nadžupnik ter dekan g. dr. Krulc, župnik iz rojstnega kraja rajnega g. škof, za trboveljske šole ravnatelj meščanske šole g. Oster, za bivše kaplane g. Žalar, župnik od Sv. Petra pri Mariboru, za domače duhovnike in župljane g. duhovni svetnik Ratej, v imenu Prosvetnega društva g. Renko in za lovce g. Tržan.

Po odpetih žalostinkah se je razšlo številno zadnje spremstvo z bridko zavestjo, da je sprejela slovenska zemlja truplo gorečega duhovnika ter vrlega narodnjaka, ki je delil v življenju med zaupane mu ovčice neštete duševne dobrate in storil za dobri slovenski narod, kjer koli je služboval, po svojih obilnih zmoglostih vse, da bi ga ogrel za narodno zavednost, kulturni napredek in gospodarsko izboljšanje!

*

Vzoren katoliški mož umrl. V ponedeljek, dne 5. februarja, smo spremljali na kraj miru in pokoja Franca Čevnik, po domače Pežel, posestnika na Dobrovi pri Črnečah. Rajni je dočkal lepo starost 76 let. Bil je vzoren katoliški mož, zelo tihega in mirnega značaja. Bil je 30 let cerkveni ključar v Črnečah in pri romarski cerkvi Sv. križa. Za vsjo požrtvovalnost mu ohranimo časten spomin, sorodnikom pa naše sožalje!

Smrt naraščajnika Fantovskega odseka. V nedeljo, 28. januarja smo spremlili k večnemu počitku Jožeka Grm, naraščajnika iz šent Ilja v Slov. goricah. Nosili so ga fantje v krojih, spremljali so ga pa vsi člani in članice ter naraščajniki. Pogreb je vodil g. kaplan, ki se je ob grobu z lepim govorom poslovil od pridnega dečka. Slovo je vzel od rajnega Jožeka tudi g. šolski upravitelj. Staršem naše iskreno sožalje — Jožeku pa naj sveti večna luč!

Gospodar življenja in smrti je utrgal malo cvetko pri Sv. Ani v Slovenskih goricah. Pri nas smo spremljali k zadnjemu počitku pridno in zgledno učenko Terezijo Rudl. Dolgo jo je mučila zahrbtna jetika in končno pretrgala nit življenja. Gospodarju življenja in smrti se je dopadlo, da je utrgal malo dišečo cvetko, da jo nepoškodovano vsadi v nebeški vrt!

Mrtvaški zvon je zapel v Spod. Sv. Kungoti letos že dvema otrokama in dvema odraslim. Najstarejši je bil Jurij Stiglic, 85 let star, dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja«. Bil je poštenjak skozinsko. Enemu gospodarju, vseučiliškemu profesorju dr. Lode v Inostu, je služil kot viničar in več let kot oskrbnik 55 let. Naj počiva v miru!

Smrtna kosa pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Na Svečnico smo pokopali kmeta Antona Pernata, ki je v 75. letu umrl v

Zg. Pletetjah. Bil je dolgoleten naročnik »Slov. gospodarja«, ki ga ima tudi letos naprej plačnega. Iz zakona z Jero, roj. Vindiš se je rodilo 13 otrok, od katerih je še živih deset: najstarejši je padel v svetovni vojni, drugi sin je duhovnik-trapist v Rajhenburgu, t. č. subprior in magister bratov, ki je tudi vodil očetov pogreb; ena hči je umrla že leta 1925 kot prednica šolskih sester v Imotskem v Dalmaciji; za njo je šla še mlajša sestra v samostan, ki je dobila pri preoblecitvi njeno ime s. Fortunata in je zdaj v Mariboru. — Na sedmini so domačini in prijatelji zbrali v spomin pokojnemu 50 din za afriške misijone, 75 din pa za novo lavantinsko bogoslovje. Naj počiva v Bogu! — V Apačah je umrla vrla želarka Marija Pal po dolgi hudi bolezni. — Naši šolarji pa so pokopali pridno Gizelko, sedemletno hčerko trgovca in posestnika Nadelbergerja, učenko prvega razreda, ki je dan pred smrtjo še prejele tudi prvo sveto obhajilo. — Bog tolaži starše in vse druge žalujoče!

Smrt blage manice. Žalostno so zapeli zvono-vi 26. januarja pri Sv. Rupertu v Slovenskih goricah in naznanjali vest, da je zatisnila svoje trudne oči Marija Grabušnik. Bila je zvesta, vzorna ter skrbna gospodinja in ljubljenica otrok. Dočakala je starost 60 let. Vdano je prenašala kratko in hudo bolezen. Za njo žalujejo štirje že odrasli otroci ter hudo prizadeti mož. Pogrešali jo bodo reveži. Kateri je prišel do njene hiše, ni šel praznih rok od nje. Kako je bila prijubljena med sosedi in znanci, je pokazal njen pogreb. Domači pevci so ji pred hišo zapeli »Vigred se povrne«, in še na grobu. Na sedmini se je nabralo za afriške misijone 70 din. Rajna naj počiva v miru — žalujočim pa naše sožalje!

Zgledna katoliška mati umrla. V Križevcih pri Ljutomeru je umrla posestnica Marija Bratina, mati okrajnega načelnika v Murski Soboti. Pokojnica je bila zgledna katoliška žena ter je dočakala lepo starost 81 let. Naj počiva v miru, a g. načelniku izrekamo iskreno sožalje!

Smrt in zadnja pot Marijine hčere in tretjerednice. Globoko je zadela faro Sv. Tomaž pri Ormožu izguba vrla Marijine hčere in tretjerednice Marije Dovečar. Bila je 34 let prednica tukajšnji Marijini družbi in obenem desna roka duhovnikom, ki so vodili Marijino družbo. Z besedo in dejanjem, še bolj pa s svojim zgledom je bila svojim sodelavcem zares učiteljica, vzgojiteljica in — mati. Kar je druge učila, je tudi sama vestno izpolnjevala. Z molitvijo je združevala delo; žuljave in raskave roke ter sključeno telo so pričali, da je delala veliko preveč, kar je še povečalo njeno dolgoletno in mučno bolezen. Kljub velikemu delu, kljub bolezni smo jo videli pogosto v cerkvi tudi čez teden, čeprav je bila do cerkve dolga in težka pot. Kljub bolezni je do zadnjega redno prihajala k sestankom, da pove svojim sestrkam kako spodobno besedo. Pogrešali bodo blago dobrotnico nešteti siromaki, ki jih je ona podpirala, nešteti žalostni in obupani, ki jim je ona z materinsko besedo, še bolj pa z materinskim pogledom villa

tolažbe in poguma v težke boje in viharje življenja. Sv. mašo zadušnico je opravil g. Jožef Klemenc, kaplan v Ribnici na Pohorju; z v srce segajočimi besedami se je g. kaplan v cerkvi poslovil od svoje blage dobrotnice in duhovne matere. Pogreb je vodil g. župnik in se z ganljivimi besedami poslovil od svoje dobre, zveste faranke in tretjerednice. Duhovni vodja Marijine družbe, ki mu je bila blaga pokojnica dobra svetovalka in desna roka pri vodstvu deklet, je postavil pričujočim, zlasti še dekletom iz Marijine družbe, za zgled pokojno, njeno zgledno in vse-skozi krščansko življenje. Končno se je od drage sestre poslovila prednica Marijine družbe in je zaključila z besedami: »Zbogom, draga sestra, na svidenje nad zvezdami!«

Gasilski častni član umrl. Nepričakovano je umrl v Cvetkovcih Jernej Petek, ki je bil daleč naokoli spoštovan kot 36 letni občinski odbornik in tri leta župan bivše občine Cvetkovci. Pod njegovim vodstvom je občina zgradila neobhodno potrebni most čez Pesnico, ustanovila se je gasilska četa, pri kateri ustanovitvi je rajni neumorno deloval, da se je že v prvem letu zgradil gasilski dom, v katerega je največ pripadala občina. Zato ga je gasilska četa pred leti imenovala za častnega člana. Pokojni je bil veren katoličan, redno je prejemal svete zakramente, bil je tretjerednik, naročnik »Slov. gospodarja«, pomagal je vsakemu, posebno se je izkazal s svojo pomočjo v vojnem času. Pogreb dragega rajnika se je vršil dne 29. januarja. Pri hiši žalosti se je od pokojnika poslovil v ganljivih besedah g. Z. Senica. Pogrebu so prisostvovali domači gasilci in mnogo občinstva. Na grobu je orisal njegovo življenje g. župnik Josip Rehar, pevski zbor pa mu je zapel v slovo žalostinko. Naj mu bo domača zemljica lahka — preostalim pa naše iskreno sožalje!

Smrt je pobrala Kolmanovega dedeka. Dne 30. januarja smo spremlili k večnemu počitku na pokopališču pri Sv. Marjeti daleč naokrog znanega Kolmanovega dedeka, ki ni bil dedek le svojim vnukom, ampak vsej vasi in okolici. Bil je zvest pristaš katoliških društev in naročnik katoliških listov. Poleg velikega številca sorodnikov, prijateljev in znancev je spremljal tudi gasilska četa iz Dornave z obilnim članstvom in s svojo zastavo ter mu tako skazala zadnjo čast kot podpornemu članu. Pokojni je vdano prenašal svojo večletno bolezen in je v 80. letu bogu vdano mirno zaspal. — Na dan pogreba in obhajanja sedmine so darovali sorodniki za novo lavantinsko bogoslovje 87 din. Bog plačaj!

Dva pogreba v Braslovčah. Tukaj smo spremlili k večnemu počitku umorjeno Nežo Puncer iz Malih Braslovč, o koje smrti je poročal zadnji »Gospodar«. Kako je bila rajna prijubljena, je pokazal njen pogreb. Poleg domačih gg. duhovnikov sta se pogreba udeležila tudi p. Hubert iz Nazarij in g. Viktor Ramšak iz Rajhenburga. — Isti dan smo pokopali tudi Rovšnik Martina, preživetkarja iz Dobrovelj. — Obema naj sveti večna luč, svojcem pa naše iskreno sožalje!

dovolj, a Mara še nima ženina. Oh, ko bi hotela, ko bi hotela! Morda bo le! Zdaj je prestopil. Zazeblo ga je, pogrelo ga je. Priplazil se je k ograji. Obstal je in dekle začel spet gledati. Gledal jo je kakor kako svetnico, gledal jo je z milim, skoraj solznim pogledom.

»Mara!« je dihnul.

Dekle ni čulo.

»Mara!« je zaklical s trepetajočim glasom.

Dekle je obrnilo glavo.

»Kdo je? — Vi ste, Luka? Kaj bi radi?«

»Le eno besedo bi rad povedal.«

»Lahko tudi dve. Kaj je dobrega?«

»Da stopim na ono stran?«

»Zakaj? Ali mi z one strani ne morete povedati?«

»Ne morem.«

»Potem kar stopite semkaj!«

Luka je skočil čez ograjo. Prvi hip ni vedel, kaj naj reče. Potem je segel v nedra po listnico in jo položil v travo pred dekle čes:

»Na, vzemi!«

»Kaj je to?«

»Denarji, polno denarja, vse, kar imam.«

»Čemu mi bo vaš denar?«

»Vzemi, prosim te. Tvojemu očetu je potreben. Zivina mu je poginila, žetev zgorela, nesrečen je.«

»Zakaj mi dajete vi denar? Zakaj dajete vse, kar imate?«

»Kako ti naj rečem!« je dejal Luka, se tresel in si šel z dlanjo čez čelo. »Ali me hočeš poslušati?«

»Hočem. Govorite!«

»Jaz sem nesrečen človek, to veš, berač sem — toda ne, ne, nisem zares berač. Ne vem za očeta, ne vem si za mater, padel sem tako v svet. Nisem lep, toda vidiš, zdaj sem čist, obrtit, bel kakor tudi drugi kmetje in imam več kakor oni. Vidiš, mene je srce bolelo, da so drugi poštene, jaz pa ne. Zakaj ne bi bil tudi jaz, mar sem jaz pes, mar sem jaz zver? Zakaj ne bi imel tudi jaz svojega doma?«

»Pa ko imate denar, bi si ga bili mogli že zdavnaj napraviti.«

»Da, da, mogel bi bil, pa to ni tako. Tavam po tem svetu kakor slepec, kakor da me je udarila roka božja.«

»Pa kaj meni to pripovedujete? Kaj hočete od mene, Luka?«

»Tebe!« je iztisnil Luka in se skrčil.

Dekle se je umaknilo za korak.

»Mene? Mene?« je spregovorila. »Ali imate norce, Luka?«

rumene barve, med razstavljenimi primerki pa najdeš tudi kanarčke oranžne in rdečkaste barve. Vendar to še ni nobena posebnost. Posebnost razstave je kanarček s črnim perjem, križanec rumenega vrvice in bolivijskega »negrilla«. Ta kanarček je bil predmet največje pozornosti na razstavišču. Na njegovi kletki je visel listek s ceno, ki je znašala nad tisoč dolarjev (43.000 din).

*

Umrl je najstarejši bankir

V Cambridgeu (Massachusetts) je umrl bankir Edmund Reardon, najstarejši bankir na svetu. Učakal je 102 leti in se je bavil z bančnimi posli skoro tik do svoje smrti.

(Dalje sledi)

*